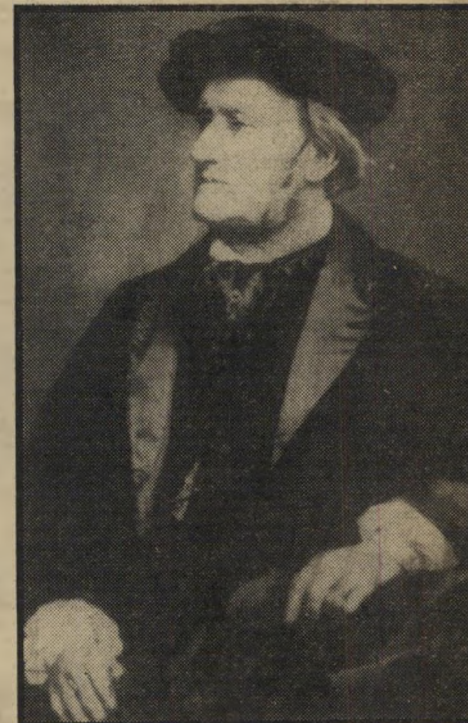

שוב ייכבו אורות בתי-הקולנוע, ייסגרו מועדוני-הלילה, יידומו הדיסקוסקים. תושבי ישראל ייקראו להתייחד עם זכר השואה. אולם ביום השואה תשכ"ט עדיין לא החליט הישראלי הממוצע מה יחסו לגרמניה ולגרמנים — והסתירות היו בולטות, ול-עיתים אף מגוחכות.

לא דמת, כן דחי. בישראל של תשכ"ט אסור לנגן ברדיו את יצירותיו של ריכארד ואגנר, אדם שנפטר זמן רב לפני שהעולם שמע את שמו של אדולף היטלר. ואגנר היה אנטישמי, כרוב הגרמנים הי-משכילים בני זמנו. אך כאשר כתב תיאודור הרצל את ספרו ההיסטורי, מדינת היהודים, ניגן לעצמו את לחני האופרה סנהויזר של ואגנר, כדי לשאוב מהם השראה. אותה כנסת, המקיימת את החכם על ואגנר בשרות-השידור הממלכתי, שלחה ל-

ריכארד ואגנר

טוב נאצי חי — מאנטי-שמי מת

גרמניה משלחת פרלמנטרית, כדי ללחוץ את ידו של גיאורג קויינגר, שהיה חבר פעיל של המפלגה הנאצית. במשלחת זו השתתפו נציגי כל הסיעות הגדולות בכנסת — המערך ועד צה"ל.

אנטי וניאוא. אותה סתירה קיימת בצד השני.

בגרמניה של 1969 נבחר כנשיא אישיות אנטי-נאצית מובהקת, אדם מתקדם ביותר, שונא-מלחמה ושונא-צבא. אין נשיא דומה בשום מדינה מערבית.

אולם לפני שבוע קם המפקח הכללי של הצבא הגרמני, הקצין השלישי בדרגתו הי-צבא, השמיץ את הדמוקרטיה ותבע לשנות את כללי "ההנהגה הפנימית" שנקבעו לפני תריסר שנים. כללים אלה קובעים שהחייל הוא אורח-במיהו, בעל זכויות-יסוד אנושי יות, שהצבא כפוף לביקורת דמוקרטית.

באותה שעה נתפרסם דו"ח המגלה כי בקרב הקצונה היה הצבא הגרמני החדש גדול אחוזו ארדני המפלגה הנאצית-נאצית לאין שיעור מאשר באוכלוסייה האזרחית. בקצה הזירה קיימים חוגים ניאורנאציים קיצוניים עוד יותר, המשתדלים להפוך את הקצונה על פניה. בטאון חוגים אלה, שבועות בעל תפוצה של 300 אלף עותקים, טוען כי ישראל היא מדינה נאצית, שהעצירים הערביים עובדים מרתפי-עיניים בדרך של שיגרה, ושהישראלי הממוצע אוטם את אורי ניו ואינו רוצה לדעת מה קורה בשטחים המוחזקים כמו הגרמני הממוצע לפני דור. אבות אכלו ביסר. לא קל להגיע, במצב כזה, ליחס מאוזן כלפי גרמניה. אך נראה כי בקרב רוב הישראלים מתגבשת

האלוף פלד

מזהיר:

אנטי-סיפוחיסטים בדיעותיהם, הרי דוחק אותם אלופי מילואים בודדים צעקניים, הי-מופיעים בשמה של התנועה למען ארץ-ישראל השלימה, הם היוצרים את הרושם כחילו הם מייצגים את צה"ל.

עד כה ניתן היה רק לנחש במרבית הי-מיקרים מה חושבים באמת מרבית אלופי צה"ל במילואים. הרמטכ"ל היוצא, רביאלוף יצחק רבין, הכליל מספר רמזים סתומים בראיון שהעניק ביום פרישתו מהשירות, שם אמר בין השאר: "מה שחשוב הם לא סיפוחים טריטוריאליים, אלא שינוי מהות היחסים בינינו לבין הערבים."

רמזים דומים ניתן היה למצוא גם ב-דבריו של הפרשן הצבאי, האלוף חיים ("וינאן") הרצוג. אולם אף אחד מהם לא

מאז הוקמה ממשלת הליכוד-הלאומי אין העיתונות הישראלית מבורכת בי-מאמרי ביקורת והתקפה על ממשלת-ישראל, ביחוד ככה שנוגע לעמדתה ופעולותיה של הממשלה בתחום הביטחוני-מדיני.

משום כך, היה זה מפתיע לאורחים רבים בישראל נגלות, בשפע המלל שירד עליהם במוספיה-הצג של העיתונות הישראלית, מאמר ביקורתי חריף ונוקב שתקף בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים לא רק את עמדותיה של הממשלה, אלא אף את העמדות המקוב-לות של המישר והמימסד הישראלי בתחום הביטחוני-מדיני.

המאמר, שתוך זמן קצר היכה גלים בי-שכבות נרחבות בציבור הישראלי, התפרסם במגזין ערב האחרון של פסח, תחת הי-כותרת "ישות פלשתינאית או ישות ירד-נית. לא כתב אותו אחד מעורכיו של הי-עיתון, המצטיינים בדרך כלל באחידות-דעים שוביניסטית, אלא פובליציסט אורח: האלוף במילואים מתתיהו ("מתתי") פלד.

היתה זו הפעם הראשונה בה מתחה אישיות ביטחונית בכירה, שעד לפני זמן קצר עוד היה לה חלק בעיצוב המדיניות הביטחונית של ישראל (במידה שלא-לופי המטכ"ל יש חלק בעיצוב מדיניות זו), ביקורת כה חריפה וקטלנית על עמדותיה המדיניות של ממשלת-ישראל, על כל הגוונים שבה.

המיוחד שבמאמר ביקורת זה, לא היתה עובדת היותו חריג ויוצא-דופן בדיעותיו, אלא הריפך מזה: היותו ביטוי לרחש-לב ולתפיסות הביטחונית-מדיניות של איש-ביטחונים רבים אחרים, שמסיבות רבות ושוונות לא ניתן להם להשמיע את קולם ודיעותיהם.

את מי הוא מייצג? * השבוע, אחרי שהמלך חוסיין הציע לישראל שלום בלי סיפוח (ראה מיסגרת), בהתאם לעקרונות השוואתיים הצעיר, נאם יעקב חזן נאום למען המשך שיום ממשלת הליכוד הלאומי, למרות שנוכחות גחיל בממשלה מונעת מראש כל משאומתן לשלום.

השאלה שאורחי מדינת-ישראל הי-בים לתת דעתם עליה כיום היא: ב-עודף מכל הבחינות? מדינה ערבית, בו-לת-ברית ישראל, בגיה המערבית, ה-החזרת שילטונו של המלך ההאשמי לנג-המערבית, לאחר חוויה-שלום שייחתם ע-יור באונס, באירצון גלוי, ותוך כח-לפרשו לאחר מעשה באופן הצר ביותר

חיוני למדינת-ישראל להקים מדינה הערבית הפלסטינאית בגדה מערבית באופן דחוף, ולהפוך בכך האומה הפלסטינאית לבת-בריתה. אין ספק שכיום חלה התדרדרות מצב הביטחון הפנימי בשטחים. זוהי עד